

A király szegedi látogatásának előkészítése.

(Saját tudósítónktól.) A királyi pár szegedi látogatásának határideje mindig jobban közeleg és mindinkább bizonyossá válik, hogy a király renyleg meglátogatja az Alföld fővárosát. Mint megírtuk már, a látogatás idejét október hó harmincadikában állapította meg a kabinetiroda közvetítésével az uralkodó, aki a látogatás programjának megállapításában maga is tevékeny részt vesz.

A királylátogatás előkészítése ügyében kedden délelőtt újabb értekezlet volt dr. Kelemen Béla főispánnál. Az értekezleten megjelent dr. Somogyi Szilveszter polgármester is, dr. Szalay József rendőrfőkapitány és a városi tanácsnak csaknem valamennyi tagja, valamint még néhány meghívott. Hosszas vita után az értekezlet megállapította a királylátogatás programját. Ennek gerince természetesen a programnak már ismertetett része, amely szerint délelőtt lesz az új, modern városi közkórház alapköveteteli ünnepsége a Csongrádi-sugáruti vámház melletti területen, ahol az új közkórházat majd fölépítik, délután pedig a Széchenyi-téren a rokkant katonák javára nagyszabású népiünnepélyt tartanak. A közbeeső időben fognak lezajlani a tisztelegések, ebéd és audienciák. A városok küldöttségét a program szerint egyszerre fogadná az uralkodó és egyszerre tisztelegnének az egyháziók is. Ennek azonban komoly akadályai vannak és nem lehetetlen, hogy a különböző egyházfőket külön-külön fogadja a felség.

Megjelenik a királylátogatás ünnepére a csanádi róm. kath. egyházmegye püspöke, dr. Glattfelder Gyula is, aki a klerussal fog tisztelegni a felség előtt. Döntött az értekezlet a fogadtatások sorrendjének megállapítása

kérdésében is. Azonban úgy a döntés, mint a program még nem végleges, mert hiszen ahhoz Károly király hozzájárulása is szükséges. Dr. Kelemen Béla főispán értesüléseink szerint szerdán vagy csütörtökön Budapestre utazik, hogy a királylátogatás programját véglegesse és elintézhesse a függőben levő ügyeket.

Mint értesülünk, e hó 19-ike táján már Szegedre érkezik az udvari fogatok és egyéb szükséges kellékek első része. Ezt követően természetesen megkezdődik az udvartartás kellékeinek szállítása, így a konyhai berendezés és fölszerelés és megkezdik a Kasszalloda földszinti helyiségeinek átalakítását is, ahol a király szegedi tartózkodásának ideje alatt lakni fog. A főispáni hivatal már értesítette a szomszédos törvényhatóságokat arról, hogy Szeged királylátogatási ünnepén kiküldöttekkel képviseltethetik magukat. Eddig mintegy négy város jelentette be, hogy részt vesz Szeged király-ünnepén. Valószínűleg megjelenik Szegeden a királylátogatás alkalmából gróf Széchenyi Miklós nagyváradi róm. kath. püspök is.

A király — mint megírtuk már — nagy kísérettel érkezik meg Szegedre harmincadikán. A király kíséretében lesz értesüléseink szerint báró Szerényi József kereskedelmi miniszter is, aki a szegedi királylátogatás ügyében tevékeny szerepet visz.

A látogatás előkészítése külsőségekben is lázasan folyik Szegeden. Már hozzákezdtek néhány utca kövezéséhez és a városház épületének átfestéséhez és kijavításához. Ezt a munkát a jövő héten előreláthatólag be is fejezik már.

ké új és új intézmények után siró Szeged, nem mozdul renyhe tunyaságából, hogy a saját érdekében is előmozdítsa a gyárvállalat mielőbbi létesítését, egy százhuszezres város erkölcsi súlyával. Hiszen csak arról van szó, hogy — ha tovább tart a háború — nyolcszáz hadiözveggy kenyerhez jusson, ha pedig befejeződik most, kereseti lehetőséget biztosítson nyolcszáz hazatérő munkásnak, akik négy éven keresztül védtek a hazát. Mert — és itt jön az egész ügy csattanója, — Schorrék már erősen gondolkodnak azon, hogy az egész intézményt elviszik Szegedről olyan helyre, ahol fölismerik annak óriási jelentőségét, hogy mit jelent egy város életében: a gyár.

Hát ezért nem lesz Szegeden textilgyár.

(s.)

POLITIKAI HIREK.

— Budapesti tudósítók telefonjelentése. —

(Gróf Zichy Aladár Bécsben.) Gróf Zichy Aladár, a király személye körüli miniszter kedden este Budapestről visszautazott Bécsbe.

(Wekerle, Károlyi Mihály, Andrássy, Apponyi és Tisza a királynál.) Gróf Károlyi Mihály és gróf Apponyi Albert szerdán Bécsbe utaznak. Csütörtökön valószínűleg kihallgatáson jelennek meg a királynál. Wekerle Sándor miniszterelnök kedden este fél 10 órakor Bécsbe utazott. Szerdán fogadja a király. Wekerle előterjesztésére a király alkalmasint kihallgatáson fogadja a magyar politikai pártok vezéreit. Tisza és Andrássy kedden este Bécsbe utaztak és nyilván már szerdán jelennek meg a király előtt.

Boris király Bulgária jövőjéről

Szófia, október 8. Boris király szombaton este meghívta az összes minisztereket vacsorára. A király beszédet tartott és többek között ezeket mondta:

— Súlyos idők következnek most, amidőn a döntő jelentőségű események korszaka és a haza oly nyomasztó földadatot tett a vállamra. *Én azonban nem félek*, mert bízom népem jövőjében. *Én teljesen azonosítom magamat a demokratikus bolgár néppel.* A haza veszélyben van, *de elpusztulni nem fog.*

A bolgár hadsereg leszerelése

Bécs, október 8. Ideérkezett jelentés szerint tegnap francia és angol tiszteket láttak Szófiában. Hir szerint a bolgár hadsereg leszereléséről tanácskoztak a bolgár hadvezetőséggel.

A török kormány lemondott?

Stockholm, október 8. A Socialdemokrata állítólag biztos forrásból azt az értesítést kapta, hogy az egész török kormány lemondott.

Óráját és ékszereit

javíttassa elsőrangú óra- és ékszerüzletben. Szolid árk!

Órákban és ékszerekben nagy raktár.

.... FISCHER K.

Korzó-kávéház mellett.

Egy szegedi gyáralapítás szomorú története.

— Miért nem lesz textilgyára Szegednek. —

(Saját tudósítónktól.) Évek óta nagy a panasz Szegeden, hogy nincsen a viszonyoknak megfelelő közgazdaságunk, nincsen iparunk és kereskedelmünk, de különösen nincsen *gyáripárunk*. Pedig — ezt belátják már a szegedi torony alján is, — az élénk közgazdasági élet, de különösen a gyáripár nagyon fontos dolog, fontosabb még a lakosság nagy számánál is. Közeli Temesvár hatalmas története, dus sikerei és erőteljes, mondhatni rohamos fejlődése meggyőző erővel hatottak Szeged hatóságára, hogy a gyáripár fejlesztése nemcsak elsőrangú nemzeti, hanem elsőrangú városi érdek is. Mégis, mit látunk? Szeged áll mereven, szilárdul, egy helyben, ahol állott öt esztendővel ezelőtt. Holott közben bejött a háborús pénzűzés és az országban sok száz egészséges és nagy vállalkozás indult a gyáripár terén is. Még Szegedet is azzal a reménnyel kecsegtették, hogy egész sor nagy vállalkozást hoznak ide, valóra váltani az ehhez fűzött reményeket, de a gyakorlati élet mégis mindig meggyőzőbb erővel kezd bizonyítani, hogy tévedtünk, mert sohasem, vagy csak nagyon hosszú idő múltán fogunk tudni oda eljutni, ahova más, élelmesebb városok könnyedén jutnak. Hogy miért van ez, az fog kivillágni ebből a szomorú történetből:

Maguk a történeti előzmények nagyrészt ismeretesek. Annakidején részletesen beszámolt róla a *Délmagyarország*, hogy Schorr Ottó szegedi pálinkagyáros, aki jelenleg katonai szolgálatot teljesít és egyenlősen főhadnagy, Romániában, a legfelsőbb katonai parancsnokság jóváhagyásával megvásárolta az Első Romániai Textil Kötő és Szövőgyár összes gépeit és teljes berendezését. A gyártelep egyike volt a legnagyobbaknak Romániában, — amíg ki nem tört a háború és a telep üzemben volt, *nyolcszáz munkással dolgozott*, ugyanennyi munkással fog majd dolgozni Magyarországon is.

Mert a megvásárolt berendezést Schorr — ugyancsak a katonai hatóságok jóváhagyásával — elszállíttatta Szegedre. Az volt ugyanis a terve, hogy a gyártelepet itt fogja majd berendeztetni — és még a háború ideje alatt üzembe is helyezni. Ha kell, majd építeni fognak neki megfelelő helyiséget, — katonai segéderővel. Ez volt a terv. A háború alatt ugyanis a gyár a katonaságnak dolgozott volna. Azonban egy kis baj történt. Kiderült, hogy a katonaság vagy nem tud, vagy nem akar az építkezéshez megfelelő számu munkást biztosítani, ami nélkül az építkezést megkezdeni nem lehet. Megtörténhet ugyanis katonai segítség nélkül, hogy az építési munkát váratlanul félbe kell szakítani, esetleg évekre is. Az alatt aztán a drága gépek állanak becsomagolva, kitéve a romlás és pusztulás veszedelmének. Emellett pedig a gépekbe és építkezésbe már befektetett pénz kamatozatlanul hever éveken keresztül, ami viszont a gyártási évek első részét terhelné meg túlságosan, úgy, hogy a gyár egyáltalán lenen *drágán dolgozni*. Szóval az építkezés gondolatáról le kellett mondani. Maradt tehát a végső megoldás: alkalmas helyiséget keresni, amelyben már most be lehetne rendezkedni és amelyben így rövid időn belül meg lehetne a munkát kezdeni.

Hosszas keresés után Schorrék meg is találták ezt a szükséges helyiséget. Ez a Tisza-pályaudvaron áll és a baja mindössze annyi, hogy *kinestári tulajdon*. A dohánybe-váltó hivatal helyiségéről lenne ugyanis szó, amelyet Schorrék hajlandók lennének kibé-relni, vagy örökáron megvásárolni. Most ebben az irányban indultak meg a tárgyalások, amelyek azonban nagyon kevés sikerrel kecsegtetnek, ismervén az állam nehézkes, konzervatív gondolkodását. Holott arra az épületre most vajmi kevés szükség van és nagyon könnyű lenne azt egy kisebb raktárhelyiséggel pótolni. A város pedig, az örök-